

Kız ve Sokak Kedisi

Jane MEADOW

Kız ve Sokak Kedisi

Jane MEADOW

Mia sarı yağmurluğuyla Maple Sokağı'nda seke seke yürüyordu, küçük bez çantası yanında zıplıyordu. Sabah yağmurundan sonra su birikintileri küçük aynalar gibi parlıyordu. Birden, bir saksı yığınının arkasında ona bakan iki kehribar göz gördü. Yırtık kulaklı, ince ve temkinli küçük gri bir tekir kedi idi.

Kedinin koyu çizgili, dağınık gri tüyleri ve göğsünde küçük beyaz bir leke vardı. Bir adım geri attı, sonra bir adım ileri, sanki karar veremiyordu. Mia hiç kıpırdamadan çömeldi ve yumuşak bir sesle konuştu. "Merhaba küçük kedi. Aç mısın?" Kedi ona yavaşça göz kırptı ve küçük, dikkatli bir miyavladı.

Mia bir kutu balık almak için eve koştı. Döndüğünde tekir hâlâ oradaydı, saksıların yanında bekliyordu. Yemeği kokladı, hızlıca yedi, sonra oturup bıyıklarını temizledi. Mia o kadar geniş gülümsedi ki çilleri dans ediyor gibiydi. "Sana Pip diyeceğim," diye fısıldadı. "Ve sana ben bakacağım."

Ertesi gün Mia daha fazla yemek ve yumuşak, eski bir havlu getirdi. Pip ayakkabılarına sürtündü ve Mia onu nazıkçe kucağına aldı. Ama evine doğru yürürken endişeli bir düşünce giderek büyüdü. Pip nerede uyuyacaktı? Yırtık kulağına kim bakacaktı? Onu beslemek, onu gerçekten güvende tutmakla aynı şey değildi.

Mia köşede durdu, küçük kediye sımsıkı kucakladı. "Sana yardım etmek istiyorum," dedi, "ama nasıl yapacağımı bilmiyorum." Tam o sırada yeşil gönüllü yelekli bir kadın sokağın karşısına geçti. Gümüş gözlükleri güneş ışığını yakaladı ve boynundaki askıda bir isim kartı sallandı. "Bu Pip," dedi nazıkçe. "Fırının yakınında yaşıyor."

"Ben Bayan Lee," dedi gönüllü. "Mahallemizin kedilerine bakmaya yardım ediyorum." Mia ona yemek ve havluyla ilgili her şeyi anlattı. Bayan Lee yavaşça başını salladı ve dedi ki, "Senin kalbin iyi. Ama iyilik, sorumlu bir özen göstermek demektir. Bir kedinin yemeğe, güvenli bir yere ve onu kontrol eden bir veterinere ihtiyacı vardır." Mia kocaman kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmış dinledi.

"Pip'i veterinerine götürebilir miyiz?" diye sordu Mia.
"Götürebiliriz," dedi Bayan Lee, "doğru yardımcılara sorar ve birlikte planlarsak." Mia'ya yerel bir hayvan refahı grubunun telefon numarasını gösterdi. "Sokak kedilerinin veteriner bakımı almasına yardım ediyorlar," diye açıkladı. "Bunu ayarlamaya yardım etmek ister misin?" Mia o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık saçları zıpladı.

Mia o öğleden sonra grubu aradı, Bayan Lee yanında oturuyordu. Nazik sorular sordu ve cevapları küçük bir listeye yazdı. Yardımcılar nazik ve sabırlıydı. Cumartesi günü onunla buluşacaklarını söylediler. Mia cumartesiye bir yıldız koyduğu küçük bir takvim çizdi, sonra güzel haberi komşularına vermek için koştu.

Cumartesi sabahı bütün sokak erken uyanmış gibiydi. Fırıncı sıcak bir battaniyeyle kaplı bir karton kutu getirdi. Bir komşu bir kavanoz kedi maması getirdi. Bayan Lee nazik bir taşıma çantası taşıyordu ve Mia kapıyı açık tuttu. Herkes yumuşak sesle konuştu. "Sakin olun," dedi Bayan Lee. "Pip iyiliğimizi hissedebilir."

Pip saksıların altından izliyordu. Mia alçacık çömeldi ve biraz yemek koydu. Küçük kedi koklayarak ileri süründü. Bayan Lee sessizce bekledi, yeşil yelege güneşte parlıyordu. Pip yumuşak bir mırıltıyla Mia'nın onu taşıma çantasına kaldırmasına izin verdi. "Uslu oğlan," diye fısıldadı. "Artık güvendesin. Hepimiz sana yardım ediyoruz."

Veteriner kliniğinde Dr. Ortiz sıcak bir gülümsemeye karşıladı. Beyaz bir önlük ve turkuaz iş kıyafeti giyyordu, stetoskopu parlıyordu. Pip masada küçük ve hareketsiz oturdu, kehribar gözleri onun mor eldivenlerini izliyordu. "Bu küçük dostu bir kontrol edeyim," dedi. Mia veteriner Pip'in kulağına, gözlerine ve ince bedenine bakarken nefesini tuttu.

Dr. Ortiz Pip'in kalbini dinledi ve karnını kontrol etti. "İyi bir yemeğe ve sıcak bir yere ihtiyacı var," dedi, "ve şu yırtık kulağın nazıkçe temizlenmesi gerekiyor." Mia havlu tutmaya yardım etti ve dikkatli sorular sordu. Muayene bitince Dr. Ortiz Pip'e temiz, mavi kâğıt bir tasma etiketi taktı. "Artık mahalleye ait," dedi.

Maple Sokağı'na döndüklerinde komşular gülümseyerek bekliyordu. Mia Pip'i yumuşak havluda evine taşıdı ve Bayan Lee yanında yürüdü. "Onu fark ettin," dedi Bayan Lee, "ve yardım istedin. Hayvan yardımcıları bunu yapar." Mia kendini sıcacık ve gururlu hissetti. Pip'i sevmek, ona sadece ödül vermek değil, doğru şeyleri yapmak demekti.

Topluluk bir plan yaptı. Fırıncı her sabah taze su bırakacaktı. Bir komşu geceleri Pip'i gözetecekti. Bayan Lee her hafta ziyaret edeceğine söz verdi ve Mia çantasıyla yemek getirecekti. Dr. Ortiz başka bir kontrol tarihi belirledi. Herkes görevini parlak bir afişe yazdı ve fırının kapısının yanına yapıştırdı.

Pip daha tombul ve daha canlı oldu, gri tüyleri pürüzsüz, kehribar gözleri sakindi. Hâlâ mavi kâğıt tasma etiketini takıyordu. Bazen fırının basamaklarında oturur ve çocukların onu sevmesine izin verirdi, her seferinde dikkatli bir okşayışla. Mia onu güvende görünce mutlu olurdu. "İyi yardımcılar iyi bir sokak yaratır," dedi.

Bir akşam Mia başka bir sokak kedisini besleyen yeni bir çocuk gördü. Yanına yürüdü ve nazıkçe dedi ki, "O kedinin sadece bir atıştırma için değil, bir yardımcıya ihtiyacı var." Çocuğa afişi gösterdi ve ona Bayan Lee ile Dr. Ortiz'ten bahsetti. "Yardım istemek sevgiyi gösterme şeklimizdir," dedi Mia. Çocuk başını salladı ve gülümsedi. Dünyanın en güzel duygusuydu.